

Una pau lingüística que no arriba

Amb poc més d'un any d'història, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua ja ha omplert més pàgines de diaris que qualsevol altra entitat lingüística. Les pressions polítiques i les divergències internes han dificultat la tasca d'una institució que s'enfronta ara a la primera dimissió d'un dels seus membres, la del poeta i símbol del secessionisme lingüístic Xavier Casp.

Quan es compleixen més d'un any de la creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), el poeta i capdavanter del secessionisme lingüístic, Xavier Casp, ha decidit renunciar a la seua condició d'acadèmic. La decisió la va fer pública el passat 19 de setembre en una reunió amb el president de la Generalitat Valenciana, José Luis Olivas, uns dies després que l'exdega de l'autodenominada Real Academia de Cultura Valenciana (RACV) enviara a la presidenta de l'AVL, Ascensió Figueres, una carta de renúncia.

Tot i que alguns rotatius valencians han assenyalat la possibilitat que Casp deixa el càrrec per estar en contra dels acords normatius que ha aprovat l'AVL—que reconeixen el valencià normatiu que utilitza la Conselleria d'Educació—, l'escriptor ha assegurat insistentment que es tracta de motius d'edat i de salut. De fet, Casp no assistia a les reunions de l'Acadèmia des del desembre de 2001. “No és honest—ha dit— ocupar un lloc en el qual no es pot estar”.

No obstant això, el poeta, de 86 anys, se n'ha anat de l'AVL fent una defensa del que són per a ell les “senyes d'identitat lingüística valenciana”. Així, en la seua carta de dimissió, datada del 10 de setembre i escrita amb l'ortografia de les Normes del Puig, reivindica l'ús de formes com l'article *lo* i de les grafies *ch* i *y*—que van ser desestimades per la secció de gramàtica de l'AVL— i es mostra convençut que l'Acadèmia “tindrà suficient independència per a fonamentar la realitat secular de la personalitat lingüística dels valencians, als qui serveix”. De fet, Casp continua ignorant la normativa que ha aprovat la institució, basada en les

Normes del 32 i que desautoritza les Normes del Puig, l'ortografia secessionista. “Tot és provisional. No s'ha pres cap decisió definitiva”, ha declarat.

D'altra banda, el president valencià, que s'ha desfet en elogis cap a l'escriptor, s'ha afanyat a evitar qualsevol interpretació sobre aquesta dimissió i ha volgut deixar clar que “l'AVL és una institució forta i consolidada. Que a ningú li càpiga cap dubte”. Tot i això, el relleu de Casp a l'Acadèmia, que hauran de consensuar les Corts Valencianes, provocarà en les properes setmanes tot tipus de comentaris. I és que PP i PSPV hauran de decidir si és un altre membre de la RACV qui substituesca Casp o, per contra, si ha de ser una persona de l'àmbit universitari. La polèmica torna a estar servida.

Reglament retallat. La notícia de la dimissió de Xavier Casp com a membre de l'AVL ha tornat a posar d'actualitat una institució que ja des de la seua creació, el juliol de 2001, no ha deixat d'estar en l'ull de l'huracà informatiu. De fet, paral·lelament a l'anunci de la dimissió de Casp, el Govern valencià ha aprovat el reglament de funcionament de l'Acadèmia. Contràriament al que la mateixa institució havia proposat en l'esborrany, el Consell ha decidit fer cas de les recomanacions del Consell Jurídic Consultiu (CJC) i ha preferit eliminar la possibilitat que l'AVL mantinga una relació especial amb les entitats normatives dels territoris de l'antiga Corona d'Aragó. D'aquesta manera, l'Acadèmia tindrà la mateixa relació amb l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) que amb la Real Academia Española (RAE).

Les interferències polítiques en el funcionament de l'AVL, doncs, no han fet

Xavier Casp va notificar la seua renúncia com a membre de l'AVL al president de la Generalitat, José Luis Olivas. Tot i renunciar al càrrec "per motius de salut", Casp ha deixat ben clara la seua posició defensant formes "genuïnament valencianes" com l'article *lo* i les grafies *ch* i *y*.

altra cosa que accentuar-se des de la seua creació, el juliol de 2001. Si la primera prova de foc per als 21 acadèmics va ser la publicació del decret de mínims per part de la Conselleria de Cultura, després arribaria l'exclusió dels llicenciats en Filologia Catalana del requisit lingüístic –l'AVL no va poder aprovar cap document en contra per no disposar de quòrum suficient–, l'aprovació per la Conselleria d'una llista de paraules "genuïnament valencianes" que excedien la normativa aprovada per l'AVL i la paràlització *de facto* del Pacte per la Llengua, que PP i PSPV havien signat juntament amb la constitució de l'AVL. A tot això, cal afegir les reticències que han provocat les dietes que perceben els acadèmics: 360 euros per sessió.

Però al llarg d'aquest any, potser un dels episodis més curiosos i que més cua ha portat en la premsa va ser la visita d'un grup d'acadèmics –inclosa la presidenta– a la Real Academia Espanola, a primers de juliol d'aquest any. La presi-

dentada de l'AVL va suggerir al director de la RAE, Víctor García de la Concha, la modificació de la definició actual del valencià que es fa en el diccionari de la institució ("*variedad de la lengua catalana que se habla en la mayor parte del antiguo reino de Valencia y que allí se sienten como propia*"). De fet, la RAE preveu revisar la terminologia dels articles del *Diccionario* referits a totes les llengües del món per tal d'unificar-ne les definicions. L'anunci d'aquestes modificacions el van interpretar els sectors secessionistes i conservadors com una mena de

Les Corts hauran de decidir qui substituirà Casp. La polèmica torna a estar servida

rectificació del greuge comparatiu que havia patit la "llengua valenciana" al llarg de la història. Preveient les conseqüències d'aquest anunci, De la Concha va advertir als membres de l'AVL que no acceptaria cap mena de pressió política, ja que no ho va fer "ni en temps de Franco".

Potser De la Concha volia deixar les coses clares després que, només uns dies abans de la visita de l'AVL, el senador del PP Vicente Ferrer el qualificara literalment de "*listillo de tierras adentro*" per haver dit en una compareixença al Senat que "els filòlegs tenen molt clar que el valencià és una modalitat del català". El director de la RAE va afegir que confiava en "el bon sentit dels filòlegs que formen part de l'AVL perquè no accepten, per motivacions polítiques, coses que són injustificables des del punt de vista científic". Molta confiança hi ha depositat De la Concha.

Rosanna Melià